lerstørste Anerkendelse, at Selskabet lønner sit mandlige og kvindelige Personale ganske ens og kun gør Lønnen afhængig af Kvalifikationer og Anciennitet; men desuden bestræber Selskabet sig for at give saa gode Lønninger, at Personalet er i Stand til at leve af deres Arbejde i Selskabets Tjeneste, idet de straks ved deres Ansættelse faar 1000 Kr. aarligt foruden en mindre Tantième. Til Sammenligning med Telefonselskabets Lønninger skal jeg endvidere anføre, at medens dette for 8 Timers Søndagstjeneste betaler 2 Kr. og for 8 Timers Nattjeneste uden Søvn 3 Kr. pr. Nat, byder Sporvejsselskabet for 8 Timers Søndagstjeneste 4 Kr. 50 Øre.

I de »Oplysninger vedrørende Telefonistindernes Stilling«, som Selskabet har offentliggjort, siges, at Selskabet ønsker at beskæftige »unge Piger af de dannede Klasser«; men denne Betegnelse er ikke rammende. Nej, Selskabet ønsker at beskæftige unge Piger af de *bemidlede* Klasser, for hvem de 30 Kr. om Maaneden kun skal være Paaklædnings- og Lommepenge.

Men bemidlet og dannet er ikke altid det samme, Hr. Telefondirektør! Alle de dannede, men ubemidlede unge Piger, der *skal* have et Levebrød, de udelukkes gennem Selskabets utilladelige Ansættelsesprincip fra at søge Stillingerne.

Det er helt opbyggeligt at fortsætte Læsningen af de nævnte Oplysninger. »Naar Selskabet ønsker at beskæftige unge Piger af de dannede Klasser, er det rimeligt, at Arbejdstiden ikke bliver for lang, saaledes at den unge Pige ogsaa kan være noget for sit Hjem og uden at overanstrenges tage Del i Ungdommens naturlige Glæder og Adspredelser«. Det er overmaade smukt at læse om. Telefoncentralen — en Vuggestue eller Dagarbejdsskole for de dannede Klassers unge Døtre, der trænger til at beskæftiges nogle Timer om Dagen!! Skulde vi ikke — i Sandhedens Interesse — skyndsomst forlade disse »filantropiske« Synsmaader og ganske nøgternt betragte Telefoncentralen som en Arbejdsplads for Kvinder og Direktøren — ikke som Filantrop — men som en ganske almindelig Arbejdsgiver. Hvis dette maa være mig tilladt, vil jeg paa dette Grundlag henstille til Telefondirektøren ikke at betænke sig paa at forlænge Arbejdstiden til 7 eller 8 Timer og saa samtidig forhøje Lønnen, saaledes at Kvinderne paa hans Arbejdsplads kan leve af deres Løn. Saaledes som Forholdene nu er ordnede, er han medvirkende til at skabe en i høj Grad usund og fordømmelig Konkurrence paa det kvindelige Arbejdsmarked, en Konkurrence, der ødelægger Arbejdsvilkaarene for Tusinder af Kvinder og drager Konsekvenser efter sig, der er farlige for hele Samfundet.

København, Septbr. 09.

Julie Arenholt.

Kvinderne i de kommunale Raad.

Indlæg af Frk. Johanne Blom under Forhandlingerne om Forandringer i Københavns Politivedtægt.

Der staar i § 5, at »Børn under 16 Aar maa ikke benyttes til nogen som helst Handel«. Hun vilde gerne have lidt stærkere præciseret, at Børn under 16 Aar overhovedet ikke maa gaa og handle, heller ikke med Blomster, paa Gader eller Forlystelsessteder. Hun tænkte her særlig paa unge Piger, der nu saa hyppigt optræder som Blomstersælgersker. Hun vilde ogsaa gerne, der under denne Paragraf skulde staa et Forbud mod at uddele Reklamesedler af nogen som helst Art til Skolebørn ved deres Bortgang fra Skolen. Det er noget, Børnene lider i høj Grad under, at Folk stiller sig op uden for Skoleporten og uddeler Sedler. Naar der er 700 Børn, som kommer til og 700, der gaar fra Skolen, kan dette let forvolde Trængsel, saa Bortgangen ikke kan foregaa i nogenlunde god Orden, og hvis man beder Uddelerne gaa lidt til Side, gaar de maaske et Par Alen, men man kan ogsaa risikere et uforskammet Svar: Her er vi udenfor Skolen, her har De ikke noget at sige over Børnene. Inspektørerne staar ganske magtesløse her. Ogsaa dette, at Folk hænger paa Plankeværker og Hegn ind til Skolen, forstyrrer en hel Del. Det er i Følge Bestemmelserne Lærernes og Lærerindernes Pligt at paase, at Børnenes Bortgang fra Skolen foregaar sømmeligt og stilfærdigt, men dette vanskeliggøres, fordi det slet ikke støttes af Politivedtægten. Der staar i de trykte Bestemmelser om Kommuneskolen: »Skolen har ikke alene at vaage over Børnenes Opførsel paa Skolen, men ogsaa saa vidt muligt at føre Tilsyn med, at de opfører sig godt udenfor Skolen, særlig naar de færdes